

A Győri Ítéltábla a Kunfalvi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Sunyovszky Károlyügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jogok megsértésének megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2018. június 25. napján kelt 4.P.20.311/2017/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az illetékügyben eljárni illetékes hatóság külön felhívása alapján a Magyar Állam javára 120.000 (Egyszázhuszezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes és a felperes között 2012. január hó 1. napjától határozatlan időre közalkalmazotti jogviszony jött létre, melynek keretében 2012. január 1. napjától 2016. december 31. napjáig terjedő határozott időre az alperes megbízta a felperest az **település 1i ... Művelődési Központ** igazgatói feladatainak ellátásával. A munkáltatói jogkör gyakorlója az alperes polgármestere volt.

Az alperesi képviselő-testület 212/2014. (XII.16.) Kt. számú határozatára, valamint a Kjt. 23. § (5) bekezdésére alapítottnan az alperes 2015. január 21. napjával a felperes vezetői megbízását visszavonta, egyidejűleg közalkalmazotti jogviszonyát is megszüntette (a továbbiakban együtt: felmentés).

A felmentés indokolásában arra hivatkoztak, hogy a helyhatósági választásokat követően a polgármester áttekintette az önkormányzati intézmények feladatellátását. Ennek keretében a felperes által vezetett ... Művelődési Központ esetében több - elsődlegesen pénzügyi, jogi, üzemeltetői intézményi feladatot érintő - olyan információt kapott, mely aggályokat vetett fel, melyek alapján a művelődési központ nem szabályszerű működése az intézményvezető feladatellátására volt visszavezethető.

A felmentés indokolása három okot emelt ki:

1. Hivatkozott arra, hogy a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt 11000/17/2013 bü. számon a felperes ellen büntetőeljárás indult. Az eljárás ugyan bűncselekmény hiányában lezárult, azonban megállapította azt, hogy a felperes eljárása nem feleltethető meg az Államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011.

(XII.31.) Kormányrendelet 60. § (2) bekezdésében foglaltaknak. Az eljárás eredménye alapján **Település 1** Város Jegyzője felhívta a felperest a törvényi előírások betartására.

2. A másik indok az volt, hogy az alperes által végzett belső ellenőrzés során keletkezett jelentés (14/6-3/2013.) ugyancsak a felperes munkavégzésével kapcsolatosan tárt fel hiányosságokat.
3. A harmadik ok szerint a felperes az **Település 1 ... út ...** helyrajzi számú intézményi telephelyre vonatkozó bérleti szerződést hatáskör és felhatalmazás hiányában kötötte meg a képviselő-testület döntésével ellentétesen, úgy, hogy az gazdaságossági szempontból is rendkívül kezdvözötlén.

A felperes a felmentéssel összefüggésben munkaügyi peres eljárást kezdeményezett a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt, melyben kérte a felmentés jogellenességének megállapítását, az alperes kártérítésben és vezetői pótlékban marasztalását azzal, hogy eredeti munkakörébe történő visszahelyezését és továbbfoglalkoztatását nem kérte.

A munkaügyi bíróság 1.M.18/2015/32. számú, 2017. május 3. napján jogerőre emelkedett ítéletében **a felmentés és a vezetői megbízás visszavonásának jogellenességét állapította meg.** Az ítélet indokolása szerint **a felmentés három indoka közül az 1. és a 2. nem volt okszerű, a 3. pedig nem volt valós.** A felperes vagyoni igényei vonatkozásában fennálló részleges pernyertesség miatt megállapította az ítélet, hogy a felperes 24 %-ban lett pernyertes.

Az ítélet tartalmát 2017. június 27. napján az alperes képviselő-testületi ülésén **beszámoló keretében ismertette az alperes polgármestere** („Tájékoztató a két ülés között történt fontosabb eseményekről, a hozott döntésekről, jelentés a lejárt határozatok végrehajtásáról”) . A képviselő-testület képviselői kezdeményezés alapján a beszámoló felperesre vonatkozó 34. pontját részletesen is tárgyalta, ahhoz az alperes polgármestere, valamint több képviselő (**Gy M, Sz A, V-né V K, O F**) is hozzászólt. **Gy M** képviselő kezdeményezésére a testületi vita lezárásaként a beszámoló 34. pontjáról a képviselő-testület külön szavazott, és azt **150/2017. (VI.27.) Kt. határozatával nyílt szavazással 12 fő részvétele mellett, 5 igen, 4 nem és 3 tartózkodással nem fogadta el.**

* * *

Felperes keresetében személyiségi jogai megsértése felróhatóságtól független szankciójaként kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette jó hírnevét. Kérte, hogy kötelezze az alperest az általa meghatározott tartalmú nyilatkozat soron következő, a városi televízió által is közvetített képviselő-testületi ülésen önálló napirendi pontként történő közzétételére/felolvasására, továbbá arra, hogy a nyilatkozat kerüljön kiemelt hirdetésként megjelenésre a „**Ö c**” c. helyi lapban, a „**Ó**” c. megyei lapban, valamint kerüljön beolvasásra a helyi televízió soron következő hétfői adásában. A személyiségi jogsértés szubjektív szankciójaként 1.500.000 forint sérelemdíjban kérte marasztalni az alperest.

Arra hivatkozott, hogy az alperes azzal sértette meg jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát, hogy a jogerős munkaügyi bíróság ítéletében foglaltakkal szemben **nem ismerte el a közalkalmazotti jogviszony alóli felmentése, valamint a vezetői megbízás visszavonása indokai jogellenességét és valótlanul azt állította, hogy a munkaügyi bíróság nem is állapította meg a felmentés és a megbízás visszavonásának jogellenességét.** Azt maga sem vitatta, hogy a belső ellenőrzésről készült jelentésben és a büntetőeljárás során megfogalmazott kisebb súlyú, adminisztratív jellegű,

nem rendszerszintű szabálytalanságok fennálltak, azokat azonban utóbb a közigazgatási eljárás rendjében rendezte.

Az alperes polgármestere a jogerős ítélet tartalmát pontatlanul közölte, majd fél oldal terjedelemben részletesen bemutatta a felmentés visszavonásának előzményeit, ezzel megismételve a felmentés munkaügyi bíróság által jogellenesnek tartott elemeit is. Képviselői indítványra szó szerint felolvasta a beszámoló 34. pontját, majd kijelentette, hogy a pert az önkormányzat nem bukta el, a bíróság a vezetői felmentést nem is kifogásolta, csak annak indoklásával nem értett egyet, ezért a bíróság körülbelül 1/5-ét meg is ítélte az igényelt kártérítésnek. Ezután utalt arra a polgármester, hogy a bizalomvesztés elegendő ok, hogy valakivel ne dolgozzon együtt.

A beszámoló 34. pontja még csak nem is utalt arra, hogy a munkaügyi perben eljáró bíróság valamennyi felmentési okot megalapozatlannak, jogellenesnek minősítette. Emiatt a beszámoló 34. pontjának megfogalmazásából, s a szövegkörnyezetből nem derül ki, hogy az alperesi döntés jogellenes volt, az annak alapjaként felhozott indokok teljességgel megalapozatlanok voltak. A képviselő-testület több tagja kifogásolta is az előterjesztés tartalmi szempontú aránytalanságait. **Gy M** képviselő fel is olvasta a munkaügyi bíróság ítéletének több megállapítását, melyek a beszámolóból és a polgármester által elmondottakból nem következett egyértelműen.

Hivatkozott arra, hogy közéleti szereplőnek minősül, **Település 1** Város helyi közéletében a felmentése élénk visszhangot keltett, különösen annak indokai miatt. Az indokok intenzív kommunikációja a helyi közéletben és nyilvánosságban sértette a jó hírnevét, ezzel megbélyegezték.

* * *

Alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes személyiségi jogait nem sértette meg, **a képviselő-testület csak egy tájékoztató elfogadásáról döntött.** A munkaügyi bíróság ítéletében foglaltaknak eleget tett.

A 2017. június 27-i képviselő-testületi ülésen kialakuló vita nem a jogerős munkaügyi ítélet felperest marasztaló jellegéről, hanem a felmondási okok, illetve e körben is a bizalomvesztés, mint a felmondási ok általános értékeléséről szólt, mely a felperesnek jogsérelmet nem okozott.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 45.000 forint + Áfa ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Megállapította, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik, valamint hogy a felperes köteles az állam javára külön felhívásra 90.000 forint eljárási illetéket megfizetni.

Arra hivatkozott, hogy a felek között nem vitás tényállás alapján az alperesi önkormányzat magatartását, egy előterjesztést és az azzal kapcsolatban született képviselő-testületi döntést kellett vizsgálnia. Miután a beszámoló elfogadásra nem került, így nem született olyan önkormányzati döntés, ami a beszámolót (előterjesztést) támogatta volna. A képviselő-testület döntésének tartalma folytán kizárt, hogy az alperesi önkormányzat felelőssé tehető legyen a vita során elhangzottakért, emiatt nem vizsgálható a perben az sem, hogy mit tartalmazott az utóbb el nem fogadott előterjesztés, és ahhoz a képviselők és a polgármester milyen észrevételeket fűztek.

* * *

Az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy téves az elsőfokú bíróság azon érvelése, hogy amiatt nem került sor a jogsértésre, mert a képviselő-testület nem hozott eredményes döntést. Nem a képviselőtestület döntését támadta, hanem az előterjesztés tartalmát, melyért az önkormányzat köteles helytállni. Az alperes éppen **hallgatásával és a félrevezető kommunikációval** sértette meg szándékosan jó hírnévhez fűződő jogát.

A nyilvános kommunikáció során a jogerős munkaügyi ítélet csak részlegesen került ismertetésre, annak tartalmi vonatkozásai hátrányos megítélésben részesítették, a polgármesteri beszámoló az ítélet legfontosabb ténymegállapítását - azt, hogy a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése és a vezetői megbízatás visszavonása jogellenes volt - nem tartalmazta, sőt arra még csak nem is utalt. Az alperes képviseletében eljáró polgármester kommunikációja az egész képviselő-testületi ülés alatt félrevezető volt, abból nem derült ki az a legfontosabb esszenciális kérdés, hogy az alperes által a felmentésben felhozott indokok teljességgel megalapozatlanok voltak.

Az élete során mindig erős közösségi szerepet vállalt, s jelenleg is egy alapítványi intézmény vezetője. Élete **Település 1**hoz köti, megbízatása alatt a közfigyelem előterében állt, magas társadalmi megbecsülésnek örvendett. A felmentés és a munkaügyi jogvita során komoly pszichikai sérelem érte. A jogellenes elbocsátás után a felperes élete fordulatot vett, **Település 1**ban akként kezelték, mint aki szándékosan közpénzeket tulajdonított el, mivel vele szemben erről szólt a vád a felmentése kapcsán.

A jogellenes magatartás súlyát növeli, hogy az elbocsátás ténye **élő televíziós adásban is közvetített módon** hangzott el a képviselő-testületi ülésen, melyet háromszor megismételtek, így másnap már az egész város tisztában volt a vele szemben felhozott vádakkal, csak azzal a legfontosabb megállapítással nem, hogy a jogviszony megszüntetése jogellenes volt, így **Település 1** polgárai a mai napig abban a tudatban élnek, hogy menesztése megfelelt a jogszabályoknak.

* * *

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen felderítette, az elsőfokú eljárás megismétlésére alapot adó eljárási szabálysértés nem történt.

A felperes elmulasztotta figyelembe venni, hogy a munkaügyi perben előterjesztett vagyoni igényekre tekintettel pernyertessége részleges volt. Az alperes soha nem hallgatta el azt, hogy a munkaügyi perben megállapításra került a munkaviszony (vezetői megbízás) megszüntetésének jogellenessége. A polgármester pervesztesség-pernyertesség tárgyában kifejtett értékelése nem személyiségi jogokat sértő.

* * *

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki.

A polgármesteri előterjesztés 34. pontja ismertette a munkaügyi perben született jogerős ítélet rendelkező részét, a felmentés alapjául szolgáló indokokat. Mindehhez hozzáfűzte, hogy a bíróság nem a vezetői státusz visszavonását kifogásolta, hanem a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésének indokai vonatkozásában fejtette ki, hogy a felmondási oknak a valósága mellett okszerűnek is kell lennie. A hosszabb idő elteltére tekintettel a bíróság nem tartotta megállapíthatónak, hogy a felperes jogviszonya megszüntetésének okszerű indoka lehetett a

felmondás közlését hónapokkal megelőző esemény vagy felperesi magatartás, ezért a fentiekben már leírtak szerint döntött.

Az előterjesztéssel kapcsolatos 2017. június 27-i képviselő-testületi ülés jegyzőkönyve szerint **Gy M** képviselő kifogásolta, hogy az előterjesztés nem tartalmazza azt, hogy az alperes elvesztette a munkaügyi pert a felperessel szemben, ezért felolvasta a jogerős ítélet konklúzióját, mely szerint a bíróság megállapította, hogy a 2014. december 17. napján kelt vezetői megbízás visszavonása és a felperes közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetése jogellenes. Ehhez hozzáfűzte, hogy a bíróság elmarasztalta az önkormányzatot mind a két pontban, ez a tényállás, ez a bíróság döntése.

Sz A képviselő hozzászólása szerint pedig a bíróság a felperes javára döntött, mert a bíróság szerint nem volt megfelelő a jogcím, amivel a vezetői megbízását visszavonták, illetve a közalkalmazotti jogviszonyát megszüntették, s ez szerepel az előterjesztés utolsó két bekezdésében is.

* * *

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges és egyben elégséges körben a tényállást feltárta, azt - a fenti kiegészítéssel - helyesen állapította meg, érdemi döntése - túlnyomórészt annak indokaira is kiterjedően - helytálló, ezért az ítéletábra csupán egyrészt az elsőfokú ítélet jogi indokainak pontosítása körében, másrészt a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.

Miután a jó hírnév megsértése képezte a per tárgyát, a felperes keresetében állított közszereplői minőség fennállásának, vagy hiányának a jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége, ugyanis valótlan tényállítás -illetve a való tények elhallgatása - esetén a közszereplőt a nem közszereplőnek minősülő személyekkel azonos személyiségi jogi védelem illeti meg.

A passzív perbeli legitimáció (illetve annak hiánya) **szempontjából** helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy egy polgármesteri előterjesztés, illetve az azzal összefüggő vita során a képviselők részéről elhangzottak önmagukban nem alapozhatják meg az alperes, mint önkormányzat személyiségi jogsértésért fennálló felelősségét, ha mindehhez nem kapcsolódik az előterjesztés tartalmát elfogadó döntés.

A felperes személyiségi jogainak sérelme szempontjából a polgármesteri előterjesztés nem vizsgálható önállóan, kiragadva az annak kapcsán kialakult vita és az önkormányzat képviselő-testülete által hozott döntés folyamatából. A bírói gyakorlat által a személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazott, a sajtó-helyreigazítás érvényesülési köre és az elbírálásánál irányadó szempontokkal összefüggő **PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás II. pontja** értelmében a közleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságok tartalmuk szerint kell figyelembe venni, és a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A passzív perbeli legitimáció fennállásától függetlenül, a **PK állásfoglalásnak megfelelően - tartalma szerint - vizsgálva** a keresetlevélben sérelmezetteket, az állapítható meg, hogy a

képviselő-testületi vita során a jogerős ítéletben foglaltak, azaz a közalkalmazotti jogviszony alóli felmentés és a vezetői megbízás visszavonásának jogellenességére rámutató döntés (azaz minden releváns való tény) ismertetésre került az előterjesztés kapcsán és az alperes nem fogadta el az előterjesztésben foglaltakat.

Ebből következően a képviselő-testületi ülés televíziós közvetítése kapcsán a lakosság is megfelelő információkat kapott a jogerős ítélet tartalmáról és arról, hogy az annak egy sajátos értelmezését tartalmazó polgármesteri előterjesztést a képviselő-testület nem fogadott el, így összességében az alperes eljárása a felperes személyiségi jogait nem csorbította.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles a perre irányadó tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján saját másodfokú költségeit viselni, az alperes másodfokú költségeit megtéríteni köteles. Az alperes másodfokú perköltségét az ítéletábra a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3), (5)-(6) bekezdése alapján az alperest képviselő ügyvéd a kifejtett tevékenységgel arányban álló, a 4/A.§ (1) bekezdése alapján áfával növelt munkadíjában állapította meg.

Győr, 2018. december 6.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül: Kiadó